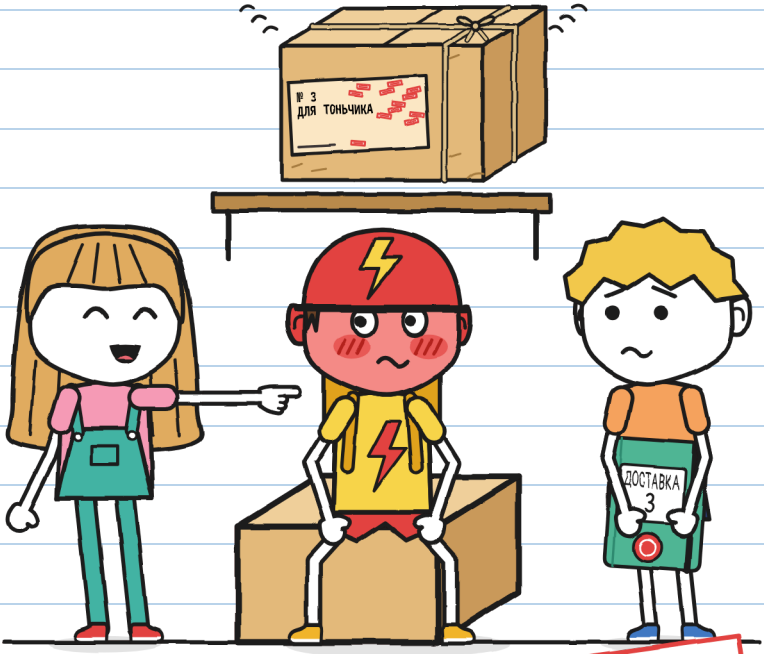
НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 3

Поверніть, будь ласка

LinguAula

(зошит Гуні)

РОЗМІР M
Середній рівень · 9+

НЕМОЖЛИВІ ДОСТАВКИ · 3

Поверніть, будь ласка

Текст та ілюстрації: LinguAula

РОЗМІР M · Середній рівень · 9+

Українська версія: LinguAula

Перше видання: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

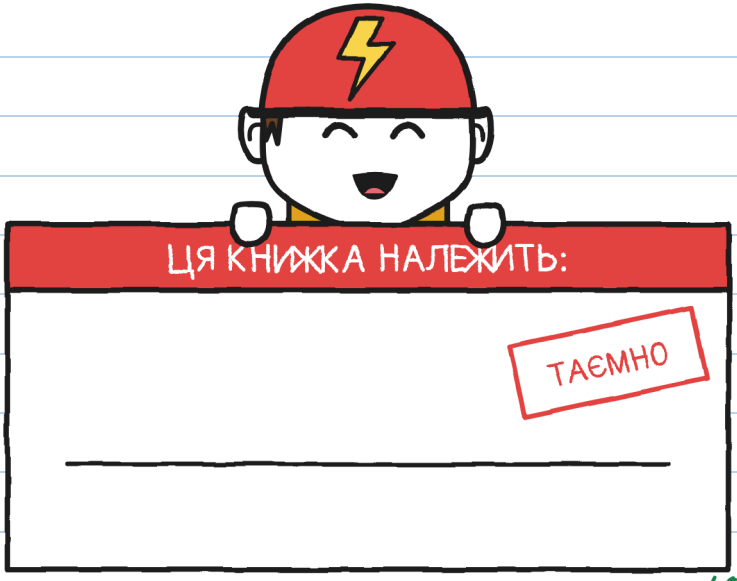
Можна вільно копіювати — для класу і для дому.

Третя книжка серії. Попередні: «Ця посилка кусається» й «Не відкривати до грому».

LinguAula

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com

Жоден кур'єр не постраждав, поки я писала цю книжку. Почервонів один. —Ю.

І я читаю її першою. —Ю.

Якщо знайдеш, поверни. Будь ласка.

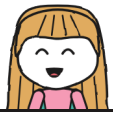

Ця печатка позначає те, що буває лише в казці: справжні посилки назад не літають. Якщо в тебе справжній велосипед, слухайся сторінки 76. —Ю.

ХТО Є ХТО

Гуні. Кур'єр по суботах. Малює те, про що його ніхто не просив. Це його зошит.

Юля. Пише зеленим і підписується Ю. Завжди знає, як допомогти. У цьому й проблема.

Тоньо. Розвозить для БЛИСКАВКИ на велосипеді. За десять хвилин або безкоштовно. Червоніє частинами.

Мара. Власниця «Неможливих доставок». Носить відьомський капелюх. Знає більше, ніж каже.

Зоя. З БЛИСКАВКИ. Найшвидша. Вигадує прізвиська.

Бруно. З БЛИСКАВКИ. Один раз проколов колесо. Два роки тому.

Посилка No 3. Дзвенить, коли її ворушать. На етикетці написане лише ім'я.

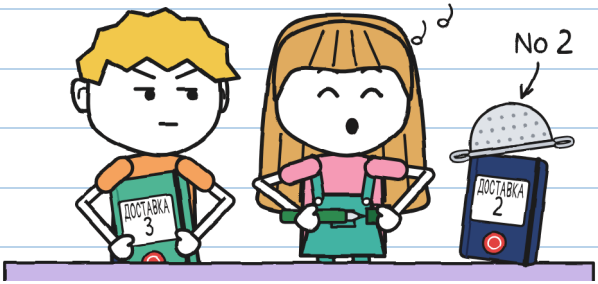

R. Надсилає посилки, які ніхто не може доставити. Імені ніхто не називає.

ЗОШИТ ДОСТАВОК 3
Гуні

ТАЄМНО.

«Таємно» означає, що я читаю першою. І нікому не розповідаю. —Ю.

Зошит No 2 закінчився за одну грозу. Цей зелений, із печаткою крамниці. Починати його збирався я. Почала Юля.

Я почала, щоб допомогти. Нема за що. —Ю.

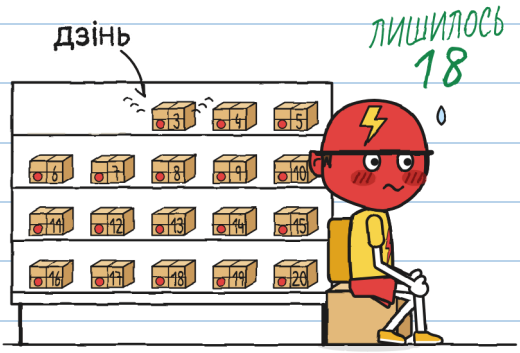
Я не просив допомоги. З Юлею це не має значення.

РОЗДІЛ 1

Дзінь

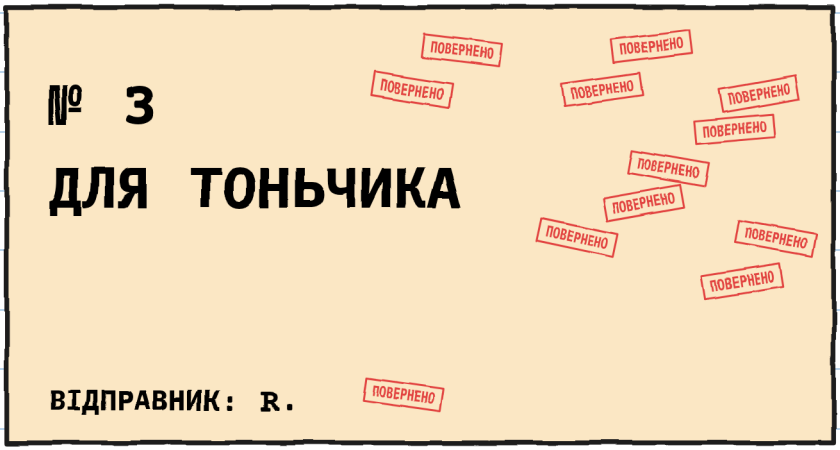
У крамниці Мари лежать посилки, які ніхто не зміг доставити. Вони стоять на полиці. Їх було двадцять. Ми з Юлею доставили дві: драконяче яйце й насіння, що бігало. Залишилося вісімнадцять.

Тієї ночі, коли була гроза й ми вже збиралися додому, одна з посилок задзвеніла.
Дзінь.

Це була No 3. А Тоньо, який розвозить за десять хвилин, став кольору шолома.

Повернені на світанку летять назад на свою полицю, якщо немає підпису. Годиться лише підпис того, хто отримує посилку. На етикетці, чорнилом, що не стирається. R. — відправник: той, хто їх надсилає.

Юля почала читати етикетку:

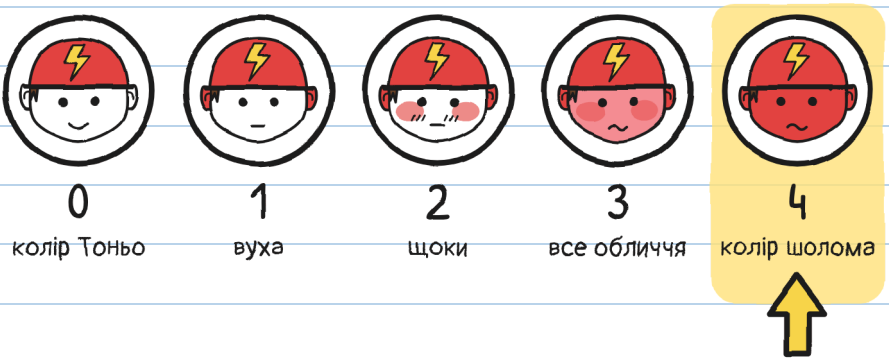
— Для То...

І закрила рота. Юля ніколи не замовкає на півслові. Я глянув на Тоньо: він червонів.

Я прочитала її наполовину. Другу половину проковтнула. —Ю.

Бувають люди, що червоніють раптово. Тоньо — ні: Тоньо червоніє частинами. Я це записав.

ЧЕРВОНОМІР ТОНЬО

— Ця посилка може зачекати, — сказав Тоньо, дуже поспіхом. — Вона ж роками чекає, так? Тож ще один день. Або десять. БЛИСКАВКА не поспішає.
Я вперше чув, щоб хтось із БЛИСКАВКИ таке казав.

Тієї ночі: 4. Я б записала це червоним. У мене тільки зелений. —Ю.

— Сьогодні вночі нічого не відкриваємо, — сказала Мара. — І до полиці без дозволу не торкаємося.

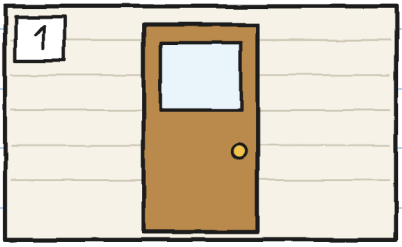
Ніхто не торкався. Дзінь пролунав знову.

Дзінь.

— Це двері! — сказала Юля.

Коли я чогось не розумію, я складаю список.

ПІДОЗРЮВАНІ ПО СПРАВІ «ДЗІНЬ»

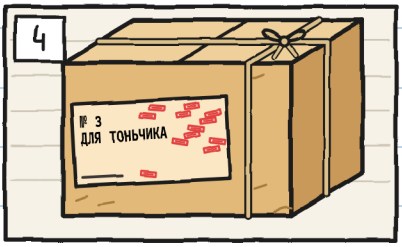
двері

велосипед Тоньо

гумова жабка

No 3

Жабка невинна. Я її знаю. —Ю.

Я вийшов на тротуар перевірити звуки. Дощ уже перестав.

Відчинив і зачинив двері: скріп. Подзвонив у дзвінок велосипеда Тоньо: ДРРРИНЬ! Стиснув жабку: піск.

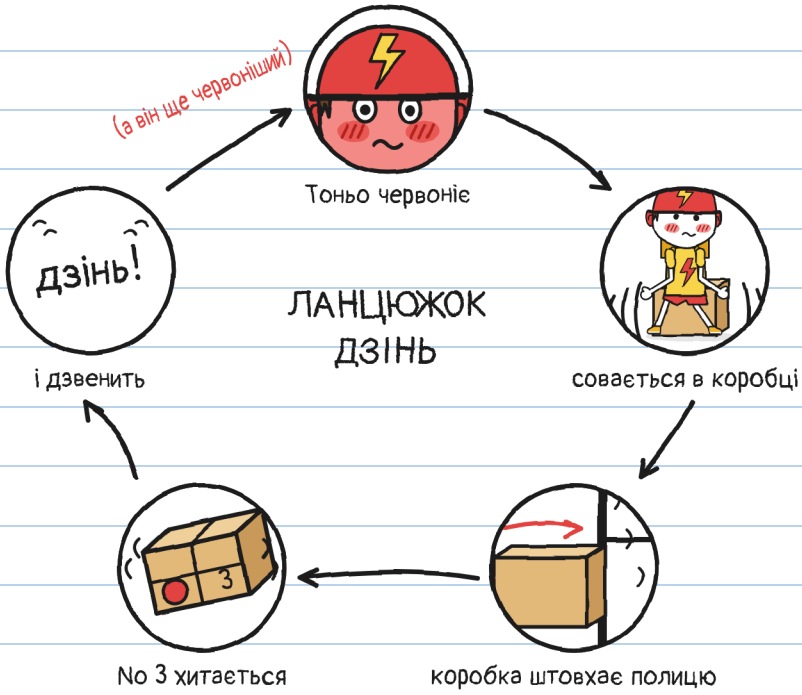

Усередині Юля хитала пальцем: ні. Жоден не дзвенів так.

Я зайшов. Тоньо заворушився, сидячи у своїй коробці.

Дзінь.

Я присів. Коробка Тоньо стояла впритул до ніжки полиці.

Це була не магія. Це був Тоньо. Усередині No 3 щось дзвенить, коли посилку ворушать.

Як я. –Ю.

Тоньо вирішив сидіти нерухомо. Його вистачило ось на стільки:

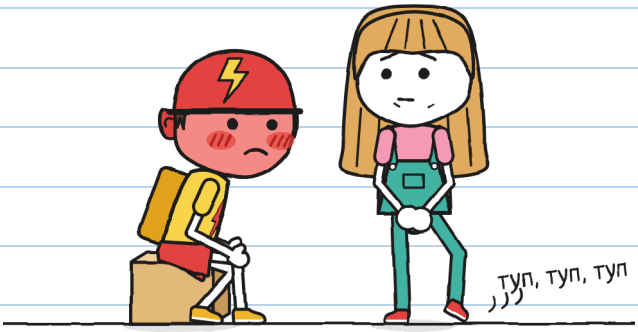
Це було просто запитання. Запитання полиць не штовхають. —Ю.

А це — штовхнуло.

— Це був я, — сказав Тоньо, дивлячись на свої кросівки. — Малим.

Він сказав це так тихо, що жабка почула краще за мене.

Юля розкрила рота. Їй хотілося поставити багато запитань. Вона глянула на Тоньо, який усе дивився на свої кросівки. І закрила рота.

— Більше не питаю, — сказала Юля.

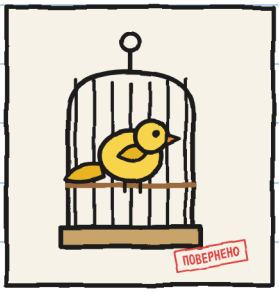
Це їй дорого коштувало. По нозі було помітно.

Запитань, яких я не поставила: дев'ять. Вони в мене записані. —Ю.

— А чому ви її ніколи не віднесли? — запитав я в Мари.

— Дванадцять разів я її носила. Подивись на етикетку: ні вулиці, ні номера будинку, ні прізвища. Я пробувала з усіма Тоньчиками, яких знайшла.

ТОНЬЧИКИ МАРИ

1. Канарка.
(Наступила на етикетку. Не рахується.)

2. Дон Антоніо, ~~71~~ рік.
(«Мені б хотілося».)

3. Човен на каналі.
(Рук немає.)

— А Тоньо? — запитала Юля.

— Коли я востаннє намагалася її доставити, Тоньо я ще не знала, — сказала Мара й подивилася на нього.

— А як його звали малим, мені ніхто не казав.

Мара дістала з-під прилавка фіолетову хустку. Накрила No 3, як клітку папуги, коли він спить. Потім відсунула коробку Тоньо на дві п'яді від полиці.

— Ось так. Тепер можеш крутитися скільки завгодно.

Тоньо міг піти. Велосипед стояв біля дверей. За десять хвилин він міг бути на іншому кінці району. Він знову сів.

Не знаю чому. Записую все одно. У його коробки немає спинки, тож я намалював йому одну.

Спинки тобі ніхто не замовляв. —Ю.

Коли зачиняли крамницю, Тоньо залишився останнім, застібаючи шолом.

— Маро. Завтра прийду поговорити про це.

Але наодинці.

— Ці двоє — з крамниці.

Тоньо глянув на нас.

— Ці — добре. Але нікого з БЛИСКАВКИ.

Дзінь уже мав господаря: Тоньо. Лишалося дізнатися, чи хоче він цю посилку.

Я вже знаю, як йому допомогти. —Ю.

Саме це мене й турбує.

ОДНА ІСТОРІЯ, ШІСТЬ РОЗМІРІВ

Є шість розмірів, від 3 до 16 років, і понад 20 мов. XXS, XS, S, M і L мають однакові сторінки й однакові малюнки. XL — це роман. Змінюється лише те, як розповідається.

РОЗМІР XXS · PRE-A1
МАРА Й ТОНЬО СМІЮТЬСЯ. БАЧИШ ЧЕРВОНИЙ ВЕЛОСИПЕД?

РОЗМІР XS · A1
Мара ледь не засміялася. Тоньо теж засміявся. Я не бачив, щоб він сміявся, із суботи.

РОЗМІР S · A2
Мара видала звук, майже сміх. Тоньо теж засміявся. Я не бачив, щоб він сміявся, із суботи.

РОЗМІР M · B1
Мара видала звук. Він був схожий на сміх. Тоньо теж засміявся. Я не бачив, щоб він сміявся, із суботи.

РОЗМІР L · B2
Мара видала звук, який в іншої людини був би сміхом. Тоньо теж засміявся. Я не бачив, щоб він сміявся, із суботи.

РОЗМІР XL · B2-C1
Ілюстрований роман · 13+

Рівні за ЗЄР орієнтовні.

Кожному — свій розмір. Той самий дзінь. —Ю.

ДЛЯ РОДИН І ВЧИТЕЛІВ

Опрацьовуй кожен розділ на linguaula.com